

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.872 van 23 oktober 2014
in de zaak A. 207.616/VII-38.720.**

In zake : Johan JANSSENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Vincent Neerinckx
kantoor houdend te 9140 Temse
Akkerstraat 6 A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 januari 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de minister van Justitie van 5 november 2012 waarbij het beroep van Johan Janssens ingesteld tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Antwerpen van 6 maart 2012, houdende de weigering van een vergunning tot het voorhanden hebben van twee vuurwapens, onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 september 2014.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Maarten De Feyter, die loco advocaat Vincent Neerinckx verschijnt voor verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker, die juwelier is, dient op 23 maart 2007 een vergunningsaanvraag in tot het voorhanden hebben van de volgende vuurwapens :

- een revolver merk Smith & Wesson, model 31, kaliber 32 SW;
- een pistool merk Beretta, model 950, kaliber 6.35 Browning.

Als wettige reden voor zijn wapenbezit geeft hij "persoonlijke verdediging" en de "uitoefening van een beroep dat bijzondere risico's inhoudt" op.

3.2. Met een schrijven van 22 april 2011 vraagt de wapendienst van de provincie Antwerpen aan verzoeker om aan te tonen dat hij "een objectief en groot risico loopt", dat hij "alle andere mogelijke beveiligingsmaatregelen reeds heeft genomen" en dat "een vuurwapen dit risico in grote mate beperkt".

Verzoeker gaat niet in op deze vraag.

3.3. Op 16 februari 2012 geeft de procureur des Konings te Antwerpen een ongunstig advies.

3.4. Op 6 maart 2012 weigert de gouverneur van de provincie Antwerpen de gevraagde vergunningen. Dit besluit wordt dezelfde dag met een aangetekende brief aan verzoeker toegezonden en wordt door hem ontvangen op 9 maart 2012.

3.5. Bij schrijven van 25 maart 2012, ter post aangetekend verzonden op 26 maart 2012, stelt verzoeker tegen voormelde beslissing van de provinciegouverneur beroep in bij de minister van Justitie.

3.6. Op 11 april 2012 bevestigt de procureur des Konings te Antwerpen zijn ongunstig advies.

3.7. De federale wapendienst verklaart op 7 augustus 2012 het beroep van verzoeker onontvankelijk.

3.8. Tegen die beslissing van de federale wapendienst stelt verzoeker op 8 oktober 2012 een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State (zaak A. 206.598/VII-38.664).

3.9. Op 29 oktober 2012 beslist de federale wapendienst om de beslissing van 7 augustus 2012 in te trekken.

3.10. Vervolgens verklaart de minister van Justitie op 5 november 2012 het beroep van verzoeker tegen de beslissing van de provinciegouverneur van 6 maart 2012 onontvankelijk.

Dit is het thans bestreden besluit, dat gemotiveerd is als volgt :

"Ik verwijs naar het verzoekschrift van uw cliënt Johan JANSSENS d.d. 25/03/2012.

Art. 30 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens bepaalt dat een gemotiveerd verzoekschrift, vergezeld van een kopie van de bestreden beslissing aangetekend verzonden dient te worden aan de federale wapendienst, uiterlijk 15 dagen na de kennisname van de beslissing van de gouverneur.

Het gemotiveerd verzoekschrift tot hoger beroep werd aangetekend verzonden aan de federale wapendienst op 26/03/2012.

Uit informatie blijkt dat uw cliënt de aangetekende zending afkomstig van de provinciegouverneur van Antwerpen op 9/03/2012 heeft ontvangen.

De vooropgestelde termijn van uiterlijk 15 dagen om in beroep te gaan, nadat uw cliënt in kennis werd gesteld van de beslissing van de gouverneur, is op 24/03/2012 verstreken. Het betrof hier een zaterdag. Op zaterdag zijn talrijke postkantoren geopend alwaar een aangetekende brief kan worden verstuurd zodanig dat het beroepschrift tijdig kon worden afgestempeld.

Om deze reden is het verzoek tot hoger beroep onontvankelijk".

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 30 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet), in samenhang gelezen met artikel 56 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, doordat de minister van Justitie pas na het verstrijken van de wettelijke termijn van zes maanden uitspraak heeft gedaan over het beroep tegen de beslissing van de provinciegouverneur.

Verzoeker erkent dat de wet geen specifiek rechtsgevolg verbindt aan het verstrijken van de beslissingstermijn van zes maanden, maar een termijnoverschrijding van meer dan veertig dagen verantwoordt volgens verzoeker een gepaste sanctionering die erin moet bestaan dat aan de minister van Justitie de bevoegdheid wordt ontzegd om over het beroep te beslissen. Volgens hem is het tergend dat de minister van Justitie de beroepstermijn van vijftien dagen ten aanzien van verzoeker op rigide wijze interpreteert, terwijl zij zichzelf een termijn van acht maanden toekent om een beslissing te nemen. Daar komt bij, zo stelt hij, dat binnen de korte beroepstermijn verschillende handelingen moeten worden gesteld zoals het overmaken van de beslissing aan zijn raadsman, de bespreking van het dossier met zijn raadsman, de studie van het dossier door de raadsman, terwijl de verwerende partij gedurende de ruime termijn van zes maanden deze stappen niet moet zetten.

5. De verwerende partij merkt in haar memorie van antwoord op dat de eerste beslissing over het beroep genomen werd op 7 augustus 2012, dit is binnen de termijn van zes maanden bepaald in artikel 30 van de wapenwet, en dat het thans bestreden besluit genomen werd nadat de beslissing van 7 augustus 2012 werd ingetrokken, na het indienen van een vernietigingsberoep bij de Raad van State. Zij is bovendien van mening dat de bedoelde termijn een termijn van orde is en dat het overschrijden ervan niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Voorts stelt de verwerende partij dat de wapenwet niets bepaalt omtrent een verlies aan beslissingsbevoegdheid en dat, mocht zulks toch worden aangenomen, verzoeker geen belang heeft bij het middel omdat over zijn beroep geen uitspraak meer zou kunnen worden gedaan.

Beoordeling

6. Artikel 30 van de wapenwet luidt als volgt :

"Beroep staat open bij de minister van Justitie of bij zijn gemachtigde in geval van het ontbreken van een beslissing van de gouverneur binnen de in artikel 31 bedoelde termijnen, of tegen de beslissingen van de gouverneur tot weigering, beperking, schorsing of intrekking van een erkenning, een vergunning of een recht, behalve tegen beslissingen inzake onontvankelijke aanvragen.

Op straffe van onontvankelijkheid wordt het gemotiveerd verzoekschrift aangetekend verzonden aan de federale wapendienst uiterlijk vijftien dagen na vaststelling dat er geen beslissing werd genomen binnen de in artikel 31 bedoelde termijnen of na kennisname van de beslissing van de gouverneur, vergezeld van een kopie van de bestreden beslissing. De uitspraak wordt gedaan binnen zes maanden na de ontvangst van het verzoekschrift".

7. Om te bepalen of een termijn een vervaltermijn of een termijn van orde is, moet rekening worden gehouden met de expliciete of impliciete wil van de normsteller. Deze wil kan blijken uit het doel en de formulering van de termijnstelling. Indien er geen aanduidingen zijn over de wil van de normsteller en aan het verstrijken van de termijn geen gevolgen worden verbonden, is de termijn te beschouwen als een termijn van orde.

Samen met verzoeker wordt vastgesteld dat de wapenwet "geen specifiek rechtsgevolg" verbindt aan het overschrijden van de termijn van zes maanden om over het beroep tegen een beslissing van de gouverneur uitspraak te doen. Die termijn dient derhalve als een termijn van orde te worden beschouwd. Het louter overschrijden van de termijn leidt niet tot bevoegdheidsverlies van de beroepsinstantie.

8. In zoverre in het middel ook de schending van artikel 56 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken wordt aangevoerd, verduidelijkt verzoeker niet in welk opzicht die bepaling tot een andere conclusie zou kunnen leiden.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

9. In een tweede middel roept verzoeker opnieuw de schending in van artikel 30 van de wapenwet.

Hij wijst erop dat te dezen de termijn om beroep in te stellen verstreek op een zaterdag, zodat zijn beroep pas op de eerstvolgende werkdag, zijnde 26 maart 2012, kon worden ingediend. Volgens verzoeker neemt de minister van Justitie ten onrechte aan dat wanneer de beroepstermijn verstrijkt op een zaterdag, zondag of feestdag de beroepstermijn wordt ingekort in plaats van verlengd. Hij stelt dat bij ontstentenis van een uitdrukkelijke regeling in de wapenwet het gerechtelijk wetboek van toepassing is aangezien zulks overeenstemt met de "spraakgebruikelijke" betekenis. Verzoeker merkt voorts op dat er voor de verkorting van de termijn geen specifieke wettelijke grondslag bestaat. Voor de verschillende behandeling van een administratief beroep en een jurisdictioneel beroep kan volgens hem geen redelijke verantwoording worden gevonden. Hij acht het niet redelijk dat een administratief beroep niet zou kunnen genieten van het bepaalde van artikel 53 van het gerechtelijk wetboek, op grond waarvan een termijn die eindigt op een zaterdag, zondag of feestdag automatisch verschuift naar de eerstvolgende werkdag. Daarbij komt, zo stelt hij, dat een termijn van vijftien dagen een korte beroepstermijn is, die afwijkt van de gebruikelijke termijnen van dertig dagen. Verzoeker merkt ten slotte op dat het argument dat verscheidene postkantoren op zaterdag wel geopend zijn, niet overtuigt omdat in redelijkheid niet kan worden verwacht dat hij het grondgebied afspeurt naar een postkantoor dat op een zaterdag open is.

10. De verwerende partij antwoordt dat artikel 30 van de wapenwet niet voorschrijft dat de termijn om beroep in te stellen, wanneer deze verstrijkt op

een zaterdag, zondag of feestdag, wordt verlengd tot de eerstvolgende werkdag, dat de artikelen 48 tot en met 57 van het gerechtelijk wetboek enkel van toepassing zijn op proceshandelingen, dat het instellen van een administratief beroep evenwel geen proceshandeling is, dat er evenmin een algemeen rechtsbeginsel bestaat op grond waarvan een termijn die verstrijkt op een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag wordt verlengd tot de eerstvolgende werkdag en dat overmacht de enig mogelijke grond tot termijnverlenging kan zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet het geval is omdat ook op zaterdagen postkantoren en zogenaamde "Postpunten" geopend zijn.

Beoordeling

11. Overeenkomstig artikel 30 van de wapenwet dient het beroep tegen de beslissing van de gouverneur tot weigering van een vergunning bij de minister van Justitie of zijn gemachtigde "op straffe van onontvankelijkheid" te worden ingediend "uiterlijk vijftien dagen (...) na kennisname van de beslissing van de gouverneur". Deze bepaling voorziet niet in een verlenging van de beroepstermijn wanneer deze verstrijkt op een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag.

12. Artikel 30 van de wapenwet regelt een administratief en geen jurisdictioneel beroep; het wordt immers niet ingesteld bij een rechtscollege, maar bij de minister van Justitie of zijn gemachtigde. Artikel 53 van het gerechtelijk wetboek, dat bepaalt dat de vervalddag wordt verplaatst op de eerstvolgende werkdag wanneer hij valt op een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, geldt op grond van artikel 48 van het gerechtelijk wetboek enkel voor termijnen voor het verrichten van proceshandelingen. Aangezien het instellen van een administratief beroep geen proceshandeling is, is artikel 53 van het gerechtelijk wetboek niet van toepassing.

13. Volgens het arrest van het Hof van Cassatie van 10 oktober 1985 (Arr. Cass. 1985-86, 162) is dergelijke verplaatsing van de vervalddag naar de

eerstkomende werkdag geen algemeen rechtsbeginsel. De regel van artikel 53 van het gerechtelijk wetboek vormt evenmin de uiting van het normale spraakgebruik. Derhalve geldt bij stilzwijgen van de toepasselijke norm in het bestuursrecht dat de termijn die vervalt op een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag niet wordt verlengd tot de eerstvolgende werkdag.

14. In zoverre verzoeker zich erover beklagt dat de hem wettelijk gegeven beroepstermijn van vijftien dagen in werkelijkheid werd ingekort, geldt de vaststelling dat tegenwoordig in verscheidene postkantoren en postpunten ook op een zaterdag een aangetekende zending kan worden afgegeven.

15. In voorliggende zaak werd de beslissing van de provinciegouverneur met een op 6 maart 2012 ter post aangetekende brief aan verzoeker toegezonden en door hem ontvangen op 9 maart 2012. De termijn van vijftien dagen om tegen de beslissing bestuurlijk beroep in te stellen bij de minister van Justitie of zijn gemachtigde heeft een aanvang genomen op 10 maart 2012 om op zaterdag 24 maart 2012 te verstrijken. Verzoeker was op de vervalddag in de mogelijkheid om een aangetekende zending te versturen. In het bestreden besluit wordt derhalve terecht vastgesteld dat het beroep van verzoeker dat op 26 maart 2012 aan de federale wapendienst werd toegestuurd, laattijdig is.

Het tweede middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig oktober tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys